

TEKSTI JA KUVAT: MAIJA KRAPPE

Suomen Palovammayhdistys 20 vuotta

Padasjoen leirillä juhlimme

Jokakeväsellä Padasjoen leirillä nautitaan rennosta yhdessäolosta.

Suomen Palovammayhdistyksen tärkeimmäksi tapahtumaksi on muodostunut jokakeväinen Padasjoen leiri. Sinne lähdetään jakamaan kokemuksia ja nauttimaan rennosta yhdessäolosta. Siellä kaikki tietävät, mitä on kokea oma tai läheisen palovamma. Myös merkkivuotta haluttiin juhlia leirillä, ei juhlasaleissa.

– Eräs mielestäni tärkeimpiä yhdistyksen toimintatapoja on vertaistuki. On muitakin, jotka ovat kokeneet saman kuin minä ja meidän perheemme. En ole yksin kokemukseni kanssa. Voin jakaa omia tuntejani, kuunnella toisten kokemuksia ja saada välineitä ja vink-

kejä, mikä on auttanut selviytymään ja jaksamaan, rovasti **Veikko Rauhanie-mi** korosti puhuessaan juhlaväelle. Hän oli 20 vuotta sitten mukana käynnistämässä yhdistyksen toimintaa Töölön sairaalan palovammaosaston moniammatillisen työryhmän kanssa.

– Palovammat ovat vaikeimpia vammoja, joita ihminen voi saada. Ne koskettavat koko ihmistä, hänen fyysistä ja psyykkistä identiteettiään. Vammat ovat erittäin kivuliaita, kuten hoidotkin. Hoidot ovat vaativia ja kestävät usein pitkään, sitten edessä on usein

vielä pitkä kuntoutus.

Nämä asiat olivat Rauhaniemen mukaan hyvin henkilökunnan tiedossa, kun palovammojen hoito keskitettiin Töölön sairaalaan. Varsin pian perustettiin palovammaosastolle moniammatillinen ”burn-tiimi” tavoitteena palovammapotilaan kokonaisvaltainen hoito, joka otti huomioon myös potilaan perheen.

- Aloitteen tekijänä pidän silloista osastonlääkärinä **Markku Härmää**. ”Burn-tiimi” kokoontui, ja taitaa koostua vieläkin, kerran viikossa. Siihen osallistuivat lääkärit, hoitajat, fysioterapeutti, toimintaterapeutti, sosiaalityöntekijä, sairaalapastori sekä psykiatrian poliklinikalta konsultoiva psykiatri ja psykiatrian erikoissairaanhoitaja.

Tiimin jäsenenä Veikko Rauhaniemi muistaa, miten työskentelyssä nousi esiin ajatus palovammapotilaiden ja heidän läheistensä sopeutumisvalmennuskurssista tai leiristä, aluksi perheille, joiden lapsi oli saanut pahoja palovammoja.

Yhdistys syntyi sopeutumisvalmennuksessa

Ensimmäinen sopeutumisvalmennusviikonloppu pidettiin 1991 Korpilammella, missä myös Suomen Palovammayhdistys sai alkunsa. Toinen sopeutumisvalmennusviikonloppu pidettiin seuraavana vuonna Siuntion kylpylässä. Se oli suunnattu erityisesti pariskunnille, joista puoliso oli saanut paha palovammat.

Pian katsottiin myös tukihenkilötoiminta tarpeelliseksi. Ensimmäinen tukihenkilökurssi pidettiin Kuntokallios-

Rovasti Veikko Rauhaniemi piti juhlapuheen.

sa syksyllä 1993. Ohjelmaan kuuluivat luennot, ryhmät ja kokemusten jakaminen.

Vähitellen vuosittaisen tapaamisen pitopaikaksi vakiintui Suomen Pelastusalan keskusjärjestön leiri- ja koulutuskeskus Padasjoella. Samalla viikonloppuleiri sai epävirallisen luonteen. Tärkeimmäksi muodostui yhdessäolo ja kokemusten jakaminen.

- Saunominen on kuulunut ilman muuta asiaan alusta asti. Markku Härmä korosti sitä, miten tärkeää on hyväksyä itsensä kaikkine arpineen.

Saunassa kaikki ovat paljaimmillaan, Rauhaniemi muisteli.

- Paljon on tapahtunut 20 vuodessa. Hoidot ovat kehittyneet, samoin kuntoutusmenetelmät. Ihminen on kuitenkin edelleen sama. Kriisejä tulee ja menee. Kun yhdestä selviät, se luo pohjaa ja antaa välineitä ja keinoja selvitä seuraavasta. Sanotaan, että kiinalainen kriisiä tarkoittava kirjainmerkki koostuu kahdesta osasta: toinen tarkoittaa vaaraa ja toinen mahdollisuutta. Miten käännän kipeät kokemukseni mahdollisuuksiksi? Tässä prosessissa nyt juhliuva yhdistys voi olla suureksi tueksi.

- Tärkeää on, miten näen asiat. Miten käännän kipeät kokemukseni voitokseni! Suomen Palovammayhdistys tekee todella tärkeää työtä tukiessaan potilaita ja heidän läheisiään. Se taas luo valtavat mahdollisuudet selvitä, Veikko Rauhaniemi onnitteli juhliivaa yhdistystä.

Oma leirilaulu ja monia muistoja

Palovammayhdistyksen juhlaileirin pukukoodi oli rennot retkivaatteet, mukana saunavekkeet sekä lakanat tai makuupussi. Viikonloppun aikana kierrettiin juhlaileiripolku, pelattiin mölkyä ja paistettiin makkaraa. Saunassa pidettiin talviturkin heittotalkoot.

Lauantaina kokoonnuttiiin viralliseen vuosijuhlaan leiritunnelmissa ja villasukissa. Yhdistyksen näköisessä juhlassa muisteltiin menneitä ja kuultiin monia tarinoita siitä, miten palovamman jälkeen on tultu mukaan toimintaan, yleensä aina ensin Padasjoen leirille.

Ensiesityksensä juhlassa sai myös pitkäaikaisen yhdistyksen jäsenen **Lauri Pävisen** sanoittama Palovammayhdistyksen leirilaulu, jonka sävel on puolalaisen leirilaulun. Viimeisen säkeistön sanoissa vahvistetaan Padasjoen leirin merkitys.

*”Joka vuosi kun tapaamme täällä,
myös huumori hersyy saa,
ja kun hauskimmat jutut on päällä,
niille käkikin kukahtaa.
Siinä uudetkin lohtua saavat,
ja hetkeks unhoittuu arpiset haavat
ja he rennommin elämän ottaa,
ja niin menee eteenpäin.” ■*

Juhlassa laulettiin yhdessä Palovammayhdistyksen leirilaulun ensiesitys.